

19 MAART - VADERDAG

Een dubbelartikel, eentje geschreven met de pen van een vader, eentje vanuit het oogpunt van een dochter. Veel leesplezier

EEN VADER AAN HET WOORD

Zo goed als het hele land viert vader op de 2° zondag van juni, dus dit jaar op zondag 13 juni 2021. Nederland en heel wat andere landen houden het bij de 3de zondag van die maand. Uitzondering is de altijd wat eigenzinnige provincie Antwerpen, die zich houdt aan de enige, echte en originele vaderdag van 19 maart.

Waarom 19 maart? Omdat we op die dag de naamdag van de heilige Jozef, de voedstervader van Jezus, op de heiligenkalender zien verschijnen.

Vader in de schijnwerper

Met alle reden zetten wij moeder in de bloemetjes op moederdag. Zo is het ook met vaderdag. Vader verdient het ook om eens in het volle licht gezet te worden, niet alleen op zijn verjaardag, maar ook op een dag waarop alle vaders onze aandacht krijgen.

In vele gevallen is vader echter niet steeds de prominent aanwezige in een gezin. Door zijn beroepsmatige uithuizigheid, gekoppeld aan zijn sociaal leven, (fanfare, voetbal, vissersclub enz.) is hij maar beperkt in huis aanwezig. Vroeger meer dan nu.

Dit maakt wel eens dat de kinderen hem ook niet al te vaak zien, en weinig op hem beroep kunnen doen. Maar meer dan eens is vader in die gevallen "echt" vader wanneer hij wel thuis is, en geeft hij alle aandacht aan zijn bengels, en later wanneer de kinderen opgroeien is hij dikwijls de vertrouwenspersoon van zijn pubers of jong volwassenen kinderen. Het valt me op dat de kinderen vaak een tedere en liefdevolle band hebben met hun vader, omdat ze op hem kunnen rekenen, en bij hem steeds terecht kunnen.

Mea culpa

Zelf heb ik dat in alle eerlijkheid bijna op een beschamende, maar ook op een indrukwekkende manier moeten ervaren. Want geef toe, er is geen enkele school waar je in de leer kan gaan om een goeie vader of moeder te worden.

Ik had een drukke tijdrovende baan waardoor ik 's avonds pas tegen zevenen thuis kwam. Toen mijn kinderen nog naar de lagere school gingen, vonden ze dat maar niets, want kort na mijn thuiskomst moesten ze al naar boven, tandjes poetsen, pyjamaatje aan, en bed in. Vake kwam dan nog wel een nachtzoentje geven, maar daar bleef het dan ook bij beperkt.

Mijn kinderen konden mijn uithuizigheid tot bijna slapentijd maar moeilijk verkroppen, vooral omdat zij bij ons in de straat meerdere vaders na schooltijd met hun kinderen zagen voetballen of andere spelletjes spelen.

En toen zij ongeveer 12 à 13 jaar waren, kreeg ik op het werk een telefoontje van mijn vrouw, om mij in kennis te stellen dat de kinderen mij bij thuiskomst iets moesten zeggen, en ze voegde er aan toe, dat ik in alle rust voor hen tijd moest maken.

En inderdaad, mijn beide kinderen namen de moed in handen om mij op een beleefde maar toch doordringende manier er attent op te maken, dat zij het spijtig vonden dat ik de enige vader was in de straat, die 's avonds nooit met zijn kinderen speelde omdat ik gewoon niet thuis was, en die andere vaders wel.

Zelf had ik daar nooit bij stil gestaan, maar ik kon toen voor mijn kinderen alleen maar respect opbrengen, omdat zij mij op een beleefde, en goed ingestudeerde manier toch wel even bij de oren trokken.

Uiteraard heb ik toen mijn kinderen niet alleen volmondig gelijk gegeven, maar hen ook mijn spijt uitgedrukt. Ik heb hen allebei bedankt omdat ze mij hiervan op een waardige, bijna volwassen manier over aangepakt hebben én ik heb ze beiden een dikke knuffel gegeven. Ik mag niet zeggen dat ik sindsdien alle dagen veel vroeger thuis was, maar het lukte vrij regelmatig, door mijn werk wat anders te organiseren.

Mijn eigen verhaal toont aan, dat de rol van vader niet mag geminimaliseerd worden. Vader heeft een belangrijke rol en taak bij de opvoeding van de kinderen.

En naarmate de kinderen ouder worden (en vader dus ook) wordt die band enkel intenser, warmer, gelukkiger. Eigenlijk kan je elkaar maar moeilijk missen. En wanneer er wat te vieren valt, zowel bij de ouders als bij de kinderen, (+ schoon- en kleinkinderen) is iedereen telkens op post.

‘Wij zien u graag’

En vaderdag is niet zozeer de dag waarop er cadeautjes overhandigd worden, maar meer de dag van: ‘Wij zien u graag’, ‘Wij kunnen ons geen leven voorstellen zonder ons vader’. ‘Wij zijn er voor hem, maar hij is er meer voor ons.’

Met al ons doen en laten leeft hij mee. Wanneer de kinderen een nieuwe auto kopen, of een nieuwe keuken installeren, of wanneer de kleinkinderen mooie resultaten hebben op school, is vader de eerste om in dit geluk, die blijdschap te delen. Hij leeft intens met de kinderen, de schoon- en de kleinkinderen mee.

En in deze corona-tijden is het goed dat we wat meer aandacht schenken aan mekaar. De ziekte is te ernstig, te ingrijpend, waardoor we echt wat meer naar elkaar moeten omzien.

En dat is het leven. Wanneer de kinderen nog jong zijn, zijn onze ouders er voor hen. Is vader er voor hen.

En wanneer de ouders tot de derde leeftijd behoren, is het aan de kinderen, om wat meer aandacht te geven aan hun oudjes, en gelukkig doen ze dat bijna allemaal.

We zien nu hoe kinderen, maar uiteraard ook de ouders, in de rust- en verzorgingstehuizen afzien, vereenzamen, omdat ze niet bij elkaar kunnen komen, om reden van de pandemie, de coronacrisis.

Vaderdag onderstreept op pijnlijke wijze, hoe ouders, hoe vader en moeder, hun kinderen nodig hebben. En daarom moet we, zolang we kunnen, vaderdag, en moederdag in ere houden, en van harte vieren.

Mark De Vos, Diaken

EEN DOCHTER AAN HET WOORD

Een vader, mijn vader, de Vader...

Als je de betekenis gaat opzoeken in een woordenboek of op het internet dan vind je Vader: is de naam voor een man of mannelijk dier met een nageslacht. Het betreft hier dus een eerstegraads verwantschap.

Maar vader is zoveel meer dan dat, bovendien zijn er heel veel verschillende vaders.

Ik kan er zo voor de vuist weg wel een handjevol op papier zetten.... Wie kent ze niet: de burgervader, adoptievader, stiefvader, stamvader, doopvader, biechtvader, schoonvader, peetvader, voorvader en voeg daar al diegenen die jullie kennen ook nog maar aan toe.

Allen zorgen ze voor iets of iemand met volle overgave en volgens hun best vermogen. Dat vaders op een goede manier “zorgen” komt zelfs voor in de zakelijke taal. Hoe vaak heb ik het niet in procedures of aktes zien staan: “zal dit beheren als een goede huisvader”

Niet mis en het getuigt van een verantwoordelijkheid die niet te onderschatten valt.

Als we spreken over een vader van het gezin, dan liggen de prioriteiten wel even anders volgens mij, daar speelt ook het hart een grote rol.

Kinderen kijken op naar hun vader en de vader zorgt voor zijn kroost, dat is reeds sinds mensenheugenis het geval.

Vaderliefde, niet gebonden aan wetten en geboden

Laat me toe even het geheugen op te frissen en terug te gaan naar onze geschiedenis, daar zien we dat menige ruzie of zelfs oorlog begon omdat een vader zijn gezin bedreigd zag en het kost wat kost wou beschermen, ook al was dat met zijn leven. Dat ruwe robuuste is er nu gelukkig wel af, maar vaders zijn nog altijd heel beschermend. Dat kunnen we toch nog regelmatig lezen in de krant. En er wordt nog steeds voedsel gestolen in die landen waar hongersnood is... Ik denk dat elke vader hiertoe in staat is en hetzelfde zou doen als zijn gezin niets meer te eten had.

Hoe vaak heb ik mijn vader niet horen vertellen hoe het eraan toe ging in de oorlog... toen kwamen er mannen uit de stad naar de boerderijen om eten vragen voor hun kinderen.

Een oorlog die door niemand gewild was, maar waar mannen opgeroepen werden om gewapend de vijand te gaan verslaan. Er waren een aantal soldaten bij mijn grootouders gelegerd en één van die soldaten had een boontje voor mijn vader.

Tot grote ergernis en schrik van mijn grootmoeder, maar die simpele soldaat had in zijn thuisland net zo een rakker lopen als mijn vader toen was. Blij, opgewekt, deug niet en lieveling... Deze jonge vader was niet beginnen vechten uit vaderlandsliefde, hij was bezorgd om zijn gezin en bij het zien van die kleine jongen op het erf, brak de man zijn hart. Het was pas toen mijn vader volwassen was, dat hij begreep wat er door het hart ging van die jonge soldaat en dat hij dan toevallig ook vijand genoemd werd, dat kreeg dan een hele andere dimensie want vaders zijn vaders in alle streken, op alle plaatsen in de wereld, wat de situatie ter plaatse ook is.

Mijn vader, vader van vier dochters... het is me wat!

We keken op zonnige dagen samen naar de wolken! We luisterden op een luie regenachtige zondag middag naar de plaatjes op 45 toeren: De lichtjes van de Schelde, El Bandido en Sofietje passeerden steevast de revue

We kenden niet alle woorden maar dat deed er niet toe, het was gewoon zo fijn dat ik stiekem al eens blij was dat het een echte regendag was

Mijn vader, die ons vertelde over alles wat er gebeurde in de natuur, die de natuur kan lezen alsof hij die zelf heeft uitgevonden.

Hij kent de handel en wandel van een vossenkroost of wat er van belang is in het konijnenhol.

Hij weet hoe vader mol van terrein wisselt als de grond waarin zijn mollenkroost woont, dreigt onder water te lopen. Hoe verbaasd waren we telkens hij naar de lucht wees en zei, er zit een muis of klein konijntje op het veld... dat zag hij aan het fladderen van een roofvogel, ja zelfs het rijk der vogels heeft geen grote geheimen voor hem.

Pa was hovenier in hart en nieren en leerde ons hoe je de grond moest bewerken om er een goede gezonde oogst uit te halen, al begrepen we toen niet wat het totaalplaatje was...

Hij ging ook nog werken in de papierfabriek en leerde ons hoe mensen op de werkvloer met elkaar omgingen, al begrepen we toen niet wat het totaalplaatje was...

Hij leerde ons zwemmen, plezier maken en genieten, hij leerde ons wat familie is en vrienden al begrepen we toen niet wat het totaalplaatje was...

Hij leerde ons zelfs ruzie te maken en wat belangrijker was het ook weer goed maken, maar ook daar zagen we toen het totaalplaatje niet van in

Hij stond erop dat we studeerden, dat we de wereld zouden ontdekken, maar daarbij nooit zouden vergeten dat eenvoud en goedhartigheid de basis waren, dat het leven niet alleen rozengeur was, maar dat er zeker klappen gedeeld zouden worden!

Dat tijd vaak een gezel is die raad brengt.

Nu zoveel jaren later, zijn we door dit alles opgegroeid tot zelfstandige, goedlachse, dames die met twee voeten op de grond staan, empathisch zijn en vol eerbied omgaan met de schepping. En daarbij nog altijd met heel veel respect en een warm gevoel opkijken naar hun vader.

Wat is dat toch met vaders en dochters!?

Dat moet liefde zijn... En dat brengt me dan naadloos over naar de enige echte Vader. 'De Vader' waar we ten allen tijde kunnen aankloppen. Die Vader waar je alles aan kan vragen, bij wie we onze grootste zorgen kwijt kunnen of met wie we ons grootste geluk kunnen delen

En zit het dan een keertje niet mee, voel je jezelf in de steek gelaten of komt er een andere wending in je leven dan dat wat je had verwacht. Vertrouw er dan op dat God de 'Goede' Vader is die het allerbeste voor heeft met jou!

En voor wie dat net iets te abstract is, lees dan in de Bijbel de parabel van de verloren zoon, wat een prachtvader heeft die zoon toch! Of het verhaal waar de twaalfjarige Jezus aan zijn ouders en aan ons duidelijk maakt dat Hij twee vaders heeft. Niet eenvoudig om te begrijpen, maar wie zich durft te verdiepen in het gegeven, begrijpt het helemaal. Begrijp dat wij allemaal een hemelse Vader hebben!

Bij het bidden van het gebed dat Jezus ons leerde wordt alles heel eenvoudig, begrijpelijk en rustgevend... 'Onze Vader, die in de hemel zijt...'

Straks is het 19 maart, de feestdag van Sint Jozef die hier op aarde de vader was van Jezus, voor Hem zorgde en Hem een liefdevolle kindertijd gaf.

Niets voor niets de feestdag van alle vaders!

Ik wens alle vaders een hele gelukkige vaderkesdag!

En aan alle kinderen zou ik zeggen, maak een extra tekening of geef je vader een extra zoen

Wat mezelf betreft... ik zal dit zeker en vast coronaveilig doen!

Lydia Geerts

